KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 23.7.2007
KOM(2007) 438 wersja ostateczna

2007/0153 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca podpisania umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca zawarcia umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii

(przedstawione przez Komisję)

UZASADNIENIE

I. Tło polityczno-prawne

W konkluzjach ze szczytu pomiędzy UE i krajami Bałkanów Zachodnich, który odbył się w dniu 21 czerwca 2003 r. w Salonikach, ponownie podkreślono znaczenie, jakie ma dla Republiki Serbii, jak i dla innych krajów Bałkanów Zachodnich, zajęcie się kwestiami nielegalnej migracji. Na szczycie tym potwierdzono także europejskie perspektywy tych krajów. Zgodnie ze wspomnianymi konkluzjami podjęcie rozmów na tematy dotyczące wiz uzależnione będzie m.in. od rozwiązania kwestii nielegalnej imigracji. Jeśli chodzi o readmisję, UE w swojej „Agendzie z Salonik" zobowiązała się do wynegocjowania i zawarcia z wszystkimi krajami regionu Bałkanów Zachodnich umów o readmisji. Ponadto wezwała Republikę Serbii i inne kraje Bałkanów Zachodnich do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu ułatwienia zawarcia przedmiotowych umów oraz zapewnienia ich wdrożenia.

W dniu 13 listopada 2006 r. Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji dotyczących umowy o readmisji z Republiką Serbii. Tego samego dnia Rada przyjęła wytyczne negocjacyjne dla umów o readmisji z innymi krajami Ba łkanów Zachodnich. W listopadzie 2006 r. Komisja przekazała władzom serbskim projekt umowy między Wspólnotą Europejską i Serbią. Negocjacje rozpoczęto w dniu 30 listopada 2006 r., natomiast pierwsza oficjalna runda rozmów miała miejsce w Brukseli w dniu 4 grudnia 2006 r. Dwie kolejne rundy odbyły się odpowiednio w Brukseli i Belgradzie, przy czym równolegle prowadzono negocjacje w sprawie umowy o ułatwieniach wizowych między WE i Serbią. Ponadto w ramach przygotowań do oficjalnych negocjacji organizowano także nieformalne spotkania ekspertów.

W dniu 11 kwietnia 2007 r. miała miejsce ostatnia oficjalna runda negocjacji, podczas której z jednym wyjątkiem osiągnięto porozumienie we wszystkich nierozstrzygniętych jeszcze kwestiach, w tym co do readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugos ławii, którzy nie uzyskali żadnego innego obywatelstwa. W przypadku ostatniej nierozwiązanej sprawy dotyczącej warunków readmisji obywateli krajów trzecich i bezpaństwowców Komisja musiała przeprowadzić konsultacje z państwami członkowskimi, co miało miejsce w dniu 25 kwietnia w ramach działającej przy Radzie Grupy roboczej ds. migracji i wydaleń. W dniu 16 maja w Brukseli w oparciu o wyniki konsultacji Komisja osiągnęła porozumienie ze stroną serbską w odnośnej kwestii. Tego samego dnia przewodniczący negocjacjom obu stron parafowali umowę w ostatecznym brzmieniu.

Na wszystkich (oficjalnych i nieoficjalnych) etapach negocjacji w sprawie readmisji systematycznie informowano państwa członkowskie o przebiegu rozmów i zasięgano ich opinii.

Dla Wspólnoty podstawą prawną umowy jest art. 63 ust. 3 lit. b) w powiązaniu z art. 300 TWE.

Dołączone wnioski stanowią narzędzie prawne pozwalające na podpisanie i zawarcie umowy o readmisji. Rada podejmie decyzję kwalifikowaną większością głosów. Parlament Europejski b ędzie musiał wyrazić formalną opinię w sprawie zawarcia umowy zgodnie z art. 300 ust. 3 Traktatu WE.

Wniosek dotyczący decyzji o zawarciu umowy zawiera konieczne ustalenia wewnętrzne dotyczące jej praktycznego stosowania. Określa się w nim w szczególności, że Komisja reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji, ustanowionym na mocy art. 18 umowy. Zgodnie z art. 18 ust. 5 Komitet ds. Readmisji przyjmuje własny regulamin wewn ętrzny. Podobnie jak w przypadku innych zawartych wcześniej przez Wspólnotę umów o readmisji, stanowisko Wspólnoty w tej sprawie określa Komisja w porozumieniu ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę. Jeśli chodzi o inne decyzje wspólnego komitetu, stanowisko Wspólnoty przyjmuje się zgodnie z obowiązującymi postanowieniami Traktatu.

II. Wynik negocjacji

Komisja uważa, że cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych zostały osi ągnięte i że projekt umowy o readmisji jest do przyjęcia przez Wspólnotę.

Projekt umowy o readmisji z Republiką Serbii został w możliwie szerokim zakresie zharmonizowany z projektami umów o readmisji z innymi krajami Bałkanów Zachodnich.

Ostateczną treść umowy można podsumować w następujący sposób:

- Umowa dzieli się na 8 sekcji i zawiera łącznie 23 artykuły. Zawiera także 7 zał ączników stanowiących jej integralną część i 7 wspólnych deklaracji.

- Określone w umowie obowiązki w zakresie readmisji (art. 2–5) działają na zasadzie pełnej wzajemności, odnosząc się zarówno do obywateli państw będących stronami umowy (art. 2 i 4), jak i obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, w tym w przypadku Serbii byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii, którzy nie uzyskali żadnego innego obywatelstwa (art. 3 i 5).

- Obowiązek readmisji własnych obywateli obejmuje także byłych obywateli, którzy zrzekli się obywatelstwa bądź którzy zostali go pozbawieni i nie uzyskali obywatelstwa innego państwa.

- Obowiązek readmisji w odniesieniu do własnych obywateli obejmuje także członków rodziny (tj. współmałżonków oraz nieletnie dzieci, niebędące w związku małżeńskim), którzy legitymują się obywatelstwem innym niż osoba podlegająca readmisji i nie posiadają niezależnego prawa pobytu w państwie składającym wniosek.

- Obowiązek readmisji na swoje terytorium obywateli państw trzecich i bezpa ństwowców (art. 3) wiąże się z następującymi warunkami wstępnymi: a) dana osoba posiada bądź posiadała w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek lub b) dana osoba bezprawnie i bezpo średnio wjechała na terytorium państwa składającego wniosek po pobycie na terytorium państwa rozpatrującego wniosek bądź po tranzycie przez terytorium tego państwa. Z obowiązków tych wyłączone są osoby podróżujące tranzytem lotniczym i wszystkie osoby, którym państwo składające wniosek wydało wizę lub zezwolenie na pobyt przed lub po ich wjeździe na jego terytorium.

- Byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii, którzy nie uzyskali żadnego innego obywatelstwa, uznaje się za odrębną kategorię osób (art. 3 ust. 3).

Serbia zgadza się na ich readmisję, jeśli spełnione są dwa warunki: ich miejsce urodzenia znajdowało się na terytorium Serbii, jak również ich miejsce stałego pobytu w dniu uzyskania niepodległości przez Serbię (tj. 27 kwietnia 1992 r.) znajdowało się na terytorium tego państwa. Specjalne warunki readmisji tej kategorii osób przyjęto we wszystkich umowach o readmisji z krajami Bałkanów Zachodnich.

- Zarówno w odniesieniu do własnych obywateli, w przypadku upływu określonego terminu, jak również do obywateli krajów trzecich lub bezpaństwowców, we wszystkich przypadkach, Serbia zgadza się korzystać ze standardowego dokumentu podróży UE do celów wydalenia z kraju (art. 2 ust. 4 i art. 3 ust. 4).

- Sekcja III umowy (art. 6 do 9 w powiązaniu z załącznikami 1 do 6) zawiera niezbędne ustalenia techniczne dotyczące procedury readmisji (informacje o formie oraz treści wniosku o readmisję, środkach dowodowych, terminach, sposobach przekazywania osób i wykorzystywanych środkach transportu). Procedura jest w pewnym sensie elastyczna, co wynika z faktu, że readmisja nie będzie wymagana w sytuacji, gdy osoba podlegająca readmisji jest w posiadaniu ważnego paszportu krajowego i – w przypadku obywateli państwa trzeciego – posiada także ważną wizę lub ważne zezwolenie na pobyt wydane przez państwo, które ma taką osobę ponownie przyjąć na swoje terytorium (art. 6 ust. 2). W art. 6 ust. 3 mowa jest o kolejnym ważnym elemencie proceduralnym, tzw. procedurze przyspieszonej, której stosowanie uzgodniono w odniesieniu do osób zatrzymanych w rejonie przygranicznym. Zgodnie z zasadami procedury przyspieszonej wnioski o readmisję należy składać i odpowiedzi na nie udzielać w ciągu 2 dni roboczych, podczas gdy przy normalnej procedurze termin rozpatrzenia wniosku wynosi 10 dni kalendarzowych z możliwością przedłużenia na wniosek i w odpowiednio uzasadnionych przypadkach o 6 dni kalendarzowych.

- Jedna z sekcji umowy dotyczy również operacji tranzytowych (art. 13 i 14 w powiązaniu z załącznikiem 7).

- Artykuły 15 do 17 zawierają niezbędne ustalenia w sprawie kosztów, ochrony danych i stosowania umowy w kontekście innych zobowiązań międzynarodowych.

- Utworzony zostanie Wspólny Komitet ds. Readmisji, którego zadania i uprawnienia określono w art. 18.

- Aby umowę można było stosować w praktyce, w art. 19 przyznaje się Serbii możliwość zawarcia dwustronnych protokołów wykonawczych z poszczególnymi państwami członkowskimi. Związek między dwustronnymi protokołami wykonawczymi oraz innymi obowiązującymi dwustronnymi umowami o readmisji między Serbią i poszczególnymi państwami członkowskimi a niniejszą umową wyjaśniono w art. 20.

- Postanowienia końcowe (art. 21 do 23) zawierają niezbędne zasady dotyczące wejścia w życie umowy, czasu jej obowiązywania, ewentualnych zmian do niej, warunków jej zawieszenia i rozwiązania oraz statusu prawnego załączników do umowy.

- Szczególną sytuację Danii uwzględniono w preambule, w art. 1 lit. d), art. 21 ust. 2 oraz we wspólnej deklaracji dołączonej do umowy. Podobnie we wspólnych deklaracjach do umowy uwzględniono fakt włączenia Norwegii, Islandii i Szwajcarii

we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

III. Wnioski

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, aby Rada:

- przyjęła decyzję o podpisaniu umowy w imieniu Wspólnoty i upoważniła przewodniczącego Rady do wyznaczenia w tym celu należycie umocowanej osoby (lub osób);

- zatwierdziła, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, załączony tekst umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca podpisania umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b) w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją z dnia 13 listopada 2006 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji dotyczących umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii.

(2) Negocjacje w sprawie umowy toczyły się między 30 listopada 2006 r. a 16 maja 2007 r.

(3) Umowa parafowana w Brukseli dnia 16 maja 2007 r. powinna zostać podpisana, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie.

(4) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo powiadomiło o woli uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Irlandia powiadomiła o woli uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie podlega,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

[1] Dz.U. C

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w pó źniejszym terminie.

Sporządzono w Brukseli dnia ……..…… 2007 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

2007/0153 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca zawarcia umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b) w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[3],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii.

(2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu …… 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady ……../……/WE z dnia [……..] r.

(3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.

(4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Readmisji, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celowe jest wprowadzenie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Wspólnoty w tym przypadku.

(5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo powiadomiło o woli uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(6) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Irlandia powiadomiła o woli uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o

---

[2] Dz.U. C

[3] […]

Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie podlega,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę o readmisji między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii.

Tekst umowy załączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady przekazuje powiadomienie przewidziane w art. 22 ust. 2 umowy[4].

Artykuł 3

Komisja reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji, ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu zgodnie z wymogami art. 18 ust. 5 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia ……..……2007 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[4] Termin wejścia w życie umowy o readmisji zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

Załącznik

UMOWA

MIĘDZY

WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ

I

REPUBLIKĄ SERBII

O READMISJI OSÓB

PRZEBYWAJĄCYCH NIELEGALNIE

UMOWA

między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii

o readmisji osób przebywających nielegalnie

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

REPUBLIKA SERBII, zwana dalej „Serbią”,

kierując się chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji,

pragnąc ustanowić w drodze niniejszej umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zgodnego z przepisami powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Serbii bądź jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub przestały spełnia ć te warunki, oraz aby ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy;

podkreślając, że niniejsza umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich Unii Europejskiej i Serbii wynikających z prawa mi ędzynarodowego oraz w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 28 lipca 1951 r.;

zważywszy, że postanowienia niniejszej umowy, wchodzącej w zakres tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej umowy:

a) „Umawiające się Strony” oznaczają Serbię i Wspólnotę;

b) „obywatel Serbii” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Republiki Serbii zgodnie z jej przepisami prawnymi;

c) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Wspólnoty;

d) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Królestwa Danii;

e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż serbskie czy jednego z państw członkowskich;

f) „bezpaństwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa;

g) „dokument pobytowy” oznacza wszelkiego rodzaju zezwolenie wydane przez Serbię lub jedno z państw członkowskich uprawniające daną osobę do przebywania na terytorium tych krajów. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych krajów w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub wydanie dokumentu pobytowego;

h) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Serbię lub jedno z państw członkowskich, wymagane w związku z wjazdem na terytorium Serbii lub jednego z państw członkowskich albo tranzytem przez terytorium tych krajów. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;

i) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Serbię lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej umowy;

j) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Serbię lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej umowy;

k) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Serbii lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wdrożenia niniejszej umowy zgodnie z jej art. 19 ust. 1 lit. a);

l) „rejon przygraniczny” oznacza obszar w promieniu 30 kilometrów od wspólnej granicy lądowej między państwem członkowskim a Serbią, a także terenami międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich i Serbii;

m) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do kraju przeznaczenia.

Sekcja I: Obowiązki Serbii w zakresie readmisji

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

(1) Serbia dokonuje readmisji, na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż te przewidziane w niniejszej Umowie, wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przesta ły spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby takie są obywatelami Serbii.

(2) Serbia dokonuje również readmisji:

– niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezale żnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek;

– legitymujących się innym obywatelstwem współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium Serbii, chyba że mają niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składaj ącym wniosek.

(3) Serbia dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium państwa cz łonkowskiego zrzekły się obywatelstwa Serbii, chyba że osoby takie otrzymały ze strony tego państwa członkowskiego przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

(4) Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Serbię wniosku o readmisję właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Serbii bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu danej osoby, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Serbii wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 14 dni kalendarzowych Serbia nie wyda nowego dokumentu podróży, uznaje się, że do celów wydalenia z kraju akceptuje ona standardowy dokument podróży wydawany przez UE[5].

(5) W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa serbskiego posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, państwo członkowskie składające wniosek bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma

[5] W formie określonej w zaleceniu Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

nastąpić jej readmisja.

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

(1) Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, Serbia dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium państwa cz łonkowskiego składającego wniosek, lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że takie osoby:

a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez Serbię; lub

b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium danego państwa członkowskiego po pobycie na terytorium Serbii bądź po tranzycie przez jej terytorium.

(2) Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znajduje się na terenie mi ędzynarodowego portu lotniczego w Serbii jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub

b) państwo członkowskie składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że:

– osoba taka jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego wydanych przez Serbię, których okres ważności upływa w późniejszym terminie; lub

– taka osoba uzyskała wizę lub dokument pobytowy od państwa składającego wniosek na podstawie podrobionych lub sfałszowanych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe o świadczenia, i dana osoba przybywa na terytorium Serbii lub w związku z tranzytem przemieszcza się przez jej terytorium; *lub*

– osoba taka nie spełnia żadnych warunków związanych z wydaniem wizy i osoba taka przebywa na terytorium Serbii lub w związku z tranzytem przemieszcza się przez jej terytorium.

(3) Na wniosek państwa członkowskiego Serbia dokonuje także readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii, którzy nie uzyskali żadnego innego obywatelstwa i których miejsce urodzenia i miejsce stałego pobytu znajdowały się w dniu 27 kwietnia 1992 r. na terytorium Serbii.

(4) Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Serbię wniosku o readmisję państwo członkowskie składające wniosek wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju[6].

Sekcja II. Obowiązki Wspólnoty w zakresie readmisji

Artykuł 4

Readmisja własnych obywateli

(1) Na wniosek Serbii i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Serbii, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby takie są obywatelami tego państwa członkowskiego.

(2) Państwo członkowskie dokonuje również readmisji:

– niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w Serbii;

– legitymujących się innym obywatelstwem współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają niezależne prawo pobytu w Serbii;

(3) Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium Serbii zrzekły się obywatelstwa państwa członkowskiego, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Serbii przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

(4) Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez rozpatrujące wniosek państwo członkowskie właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje wymagany do powrotu podlegającej readmisji osoby dokument podróży, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny odnośnego państwa członkowskiego wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

(5) W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek posiada także obywatelstwo państwa

[6] W formie określonej w zaleceniu Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

trzeciego, Serbia bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

(1) Na wniosek Serbii i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Serbii, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby takie:

a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub

b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium Serbii po pobycie na terytorium pa ństwa członkowskiego rozpatrującego wniosek bądź po tranzycie przez terytorium tego państwa członkowskiego.

(2) Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywa na terenie mi ędzynarodowego portu lotniczego w państwie członkowskim rozpatrującym wniosek jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub

b) Serbia wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę bądź dokument pobytowy przed jego wjazdem na jej terytorium bądź po wjeździe, chyba że

– taka osoba ma wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek wizę lub dokument pobytowy, których okres ważności upływa w późniejszym terminie; lub

– taka osoba uzyskała wizę lub dokument pobytowy od Serbii na podstawie podrobionych lub sfałszowanych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenie, i dana osoba przebywa na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek lub w związku z tranzytem przemieszcza się przez terytorium tego państwa lub

– osoba taka nie spełnia żadnych warunków związanych z wydaniem wizy i dana osoba przebywa na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek lub w związku z tranzytem przemieszcza się przez terytorium tego państwa.

(3) Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy tego państwa cz łonkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizę lub dokument pobytowy wydały dwa państwa członkowskie lub więcej, obowiązek readmisji okre ślony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o

dłuższym okresie ważności, lub jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął, dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Je żeli nie da się tego ustalić, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

(4) Po pozytywnym rozpatrzeniu przez dane państwo członkowskie wniosku o readmisję Serbia wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, dokument podróży wymagany do powrotu tej osoby.

Sekcja III. Procedura readmisji

Artykuł 6

Zasady

(1) Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 2 do 5, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

(2) Złożenie wniosku o readmisję nie jest konieczne, jeżeli osoba, która ma podlegać readmisji, posiada ważny dokument podróży, a w przypadku gdy osoba taka jest obywatelem państwa trzeciego lub bezpaństwowcem, również ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek.

(3) Jeśli daną osobę zatrzymano w rejonie przygranicznym (włączając w to porty lotnicze) państwa składającego wniosek po tym, jak bezprawnie przekroczyła granicę, przybywając bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek, państwo sk ładające wniosek może złożyć wniosek o readmisję w ciągu 2 dni roboczych od daty zatrzymania tej osoby (procedura przyspieszona).

Artykuł 7

Wniosek o readmisję

(1) Wniosek o readmisję w miarę możliwości powinien zawierać następujące informacje:

a) dane określające tożsamość osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, datę i miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu), a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość nieletnich dzieci niebędących w zwi ązku małżeńskim i/lub małżonków;

b) dokumenty, na podstawie których potwierdza się obywatelstwo, oraz wskazanie środków, za pomocą których dostarczone zostaną dowody *prima facie* potwierdzaj ące obywatelstwo, tranzyt, spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i

bezpaństwowców, a także bezprawny wjazd i pobyt.

c) zdjęcie osoby, która ma podlegać readmisji.

(2) Wniosek o readmisję w miarę możliwości powinien również zawierać następujące informacje:

a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta wyraziła jednoznaczną zgodę na takie oświadczenie;

b) wszelkie inne środki ochrony, bezpieczeństwa bądź informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.

(3) Wspólny wzór, który ma być używany dla wniosków o readmisję, jest załączony jako załącznik 6 do niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

(1) Dowód potwierdzający obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można przedstawić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Serbia wzajemnie uznają obywatelstwo bez prowadzenia dalszego dochodzenia. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

(2) Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można przedstawić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Serbia uznają, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że posiadają dowody wskazujące na co innego. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

(3) Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa i konsulaty dyplomatyczne danego rozpatrującego wniosek państwa na wniosek podejmują czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 9

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

(1) Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ustanowione w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 3 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Państwa członkowskie i Serbia wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

(2) Dowody *prima facie* potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ustanowione w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 4 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie i Serbia uznają warunki za spełnione, chyba że posiadają dowody wskazujące na co innego.

(3) O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub innego dokumentu pobytowego na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

(4) Dowody potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii ustanowione w art. 3 ust. 3 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 5a do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Serbia uznaje wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

(5) Dowody *prima facie* potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii ustanowione w art. 3 ust. 3 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 5b do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* Serbia uznaje warunki za spełnione, chyba że posiada dowody wskazujące na co innego.

(6) Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 5a i 5b, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsulaty Serbii na wniosek podejmują czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki lub najpóźniej w ciągu 3 dni kalendarzowych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 10

Terminy

(1) Właściwy organ państwa składającego wniosek musi złożyć wniosek o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu jednego roku od daty

uzyskania informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestał spełniać takie warunki. Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające zło żenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten przed łuża się, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

(2) Odpowiedź na wniosek o readmisję musi mieć formę pisemną i udziela się jej

– w ciągu 2 dni roboczych, w przypadku gdy wniosek złożono w ramach procedury przyspieszonej (art. 6 ust. 3);

– w ciągu 10 dni kalendarzowych w pozostałych przypadkach.

Terminy te rozpoczynają swój bieg w dniu otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w ustalonych terminach zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

(3) Jeśli zaistnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające udzielenie odpowiedzi na wniosek w ciągu 10 dni kalendarzowych, termin ten, na należycie umotywowany wniosek, może zostać przedłużony o maksymalnie 6 dni kalendarzowych. W przypadku braku odpowiedzi w przedłużonym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

(4) Odrzucenie wniosku o readmisję należy uzasadnić.

(5) Po uzyskaniu zgody bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów okre ślonych w ust. 2 przekazanie danych osób następuje w ciągu trzech miesięcy. Na pro śbę państwa składającego wniosek termin ten może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

Artykuł 11

Formy przekazania i rodzaje transportu

(1) Przed przekazaniem danej osoby właściwe organy Serbii i odnośnego państwa cz łonkowskiego dokonują z odpowiednim wyprzedzeniem uzgodnień na piśmie co do daty przekazania, miejsca wjazdu, ewentualnej eskorty i innych szczegółów przekazania.

(2) Transport może się odbyć drogą powietrzną lub lądową. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewo źników Serbii lub państw członkowskich; można korzystać zarówno z regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych. W przypadku przekazania odbywającego pod eskortą, nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, jednak osoby takie muszą pochodzić z Serbii lub jednego z państw cz łonkowskich.

Artykuł 12

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie 3 miesięcy po przekazaniu tej osoby ustalono, że wymogi określone w art. 2 do 5 niniejszej Umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej Umowy stosuje się z uwzgl ędnieniem niezbędnych zmian oraz przekazuje wszystkie dostępne informacje dotyczące to żsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

Sekcja IV. Operacje tranzytu

Artykuł 13

Zasady

(1) Państwa członkowskie i Serbia ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpo średnio do państwa będącego miejscem przeznaczenia.

(2) Serbia zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Serbii, pod warunkiem, że zapewniono dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez kraj przeznaczenia.

(3) Serbia lub państwo członkowskie mogą nie zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium:

a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie będ ącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, nieludzkiego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prze śladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne; lub

b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec podlega sankcjom karnym w pa ństwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub

c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

(4) Serbia lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu operacji tranzytu, lub jeśli przestanie być zapewniona

dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo będące miejscem przeznaczenia. W takim wypadku państwo składające wniosek, w razie konieczności i bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 14

Procedura tranzytowa

(1) Wniosek o tranzyt musi zostać złożony na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i musi zawierać następujące informacje:

a) rodzaj tranzytu (powietrzny lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;

b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko panieńskie, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i – jeśli to możliwe – miejsce urodzenia, obywatelstwo, język ojczysty, rodzaj i numer dokumentu podróży);

c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i ewentualność użycia eskorty;

d) oświadczenie, że z punktu widzenia państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 13 ust. 3.

Wspólny wzór wykorzystywany dla wniosków tranzytowych jest załączony jako załącznik 7 do niniejszej Umowy.

(2) Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia na piśmie państwo składające wniosek w ciągu 5 dni kalendarzowych o przyjęciu, potwierdzając nazwę miejsca wjazdu i planowany czas odebrania tej osoby, lub też powiadamia o odmowie przyjęcia, podaj ąc powody takiej decyzji.

(3) Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz ewentualne osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

(4) Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy tranzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

Sekcja V. Koszty

Artykuł 15

Koszty transportu oraz tranzytu

Bez uszczerbku dla prawa właściwych władz do dochodzenia zwrotu związanych z readmisją kosztów od osoby, która ma podlegać readmisji, lub od stron trzecich, wszystkie koszty transportu poniesione w związku z readmisją i operacjami tranzytu do granicy państwa ko ńcowego przeznaczenia pokrywa zgodnie z niniejszą Umową państwo składające wniosek.

Sekcja VI. Ochrona danych i klauzula braku wpływu

Artykuł 16

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej umowy i odbywa się za pośrednictwem właściwych organów Serbii lub pa ństwa członkowskiego, zależnie od okoliczności danego przypadku. Przetwarzanie i obsługa danych osobowych w indywidualnym przypadku podlega krajowemu ustawodawstwu Serbii i, gdy kontrolerem jest właściwy organ państwa członkowskiego, przepisom dyrektywy 95/46/WE[7] oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Dodatkowo mają zastosowanie następujące zasady:

a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i zgodnie z prawem;

b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jasnym i prawnie dopuszczonym celu związanym z wykonaniem niniejszej Umowy i nie mogą być dalej przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;

c) dane osobowe muszą być adekwatne, właściwe i nie powinny być nadmierne w odniesieniu do celu, w jakim zostały zebrane i/lub są dalej przetwarzane; w szczególno ści przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:

– szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo);

– paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, datę wystawienia, nazwę organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia);

[7] Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31).

– miejsc międzylądowań i trasy podróży;

– innych informacji potrzebnych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą Umową.

d) dane osobowe muszą być dokładne i w razie konieczności aktualizowane;

e) dane osobowe należy przechowywać w formie, która umożliwia identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do realizacji celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są dalej przetwarzane;

f) zarówno właściwy organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, w szczególno ści w przypadku, gdy nie są one adekwatne, dokładne, istotne dla sprawy lub gdy wykraczają poza cel ich przetwarzania. Obejmuje to także obowiązek powiadamiania drugiej strony o wszelkich przypadkach sprostowania, usuwania lub zablokowania danych;

g) organ, który przyjmuje dane, powiadamia organ przekazujący dane na jego wniosek o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;

h) dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie właściwym organom. Udost ępnienie otrzymanych danych innym organom wymaga wcześniejszej zgody organu przekazującego;

i) właściwe organy przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazywanych i otrzymanych danych.

Artykuł 17

Klauzula braku wpływu

(1) Niniejsza umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich i Serbii wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności zaś z:

– Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 28 lipca 1951 r. zmienionej Protokołem z dnia 31 stycznia 1967 r. dotyczącym statusu uchodźców;

– konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl;

– europejskiej Konwencji z 4 listopada 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;

– Konwencji z 10 grudnia 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania;

– konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji;

– wielostronnych konwencji międzynarodowych i umów o readmisji cudzoziemców.

(2) Żadne postanowienia niniejszej Umowy nie uniemożliwiają powrotu osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

Sekcja VII. Wprowadzenie w życie i stosowanie

Artykuł 18

Wspólny Komitet ds. Readmisji

(1) Umawiające się Strony świadczą sobie wzajemnie pomoc prawną w zastosowaniu i wykładni niniejszej Umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem"), którego zadania będą w szczególności obejmować:

a) nadzorowanie stosowania niniejszej Umowy;

b) podejmowanie decyzji w sprawie zasad wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej umowy;

c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie i Serbię zgodnie z art. 19;

d) zalecanie wprowadzania zmian do niniejszej Umowy i jej załączników;

(2) Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.

(3) W skład komitetu wchodzą przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej i Serbii; Wspólnot ę reprezentuje Komisja.

(4) Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

(5) Komitet ustala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Protokoły wykonawcze

(1) Na wniosek państwa członkowskiego lub Serbii, Serbia i państwo członkowskie sporządzaj ą protokół wykonawczy zawierający zasady dotyczące:

a) wyznaczania właściwych władz, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych;

b) zasad powrotu w przypadku procedury przyspieszonej;

c) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;

d) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1 do 5 do niniejszej Umowy.

(2) Protokoły wykonawcze określone w ust. 1 wchodzą w życie dopiero po ich zgłoszeniu Komitetowi ds. Readmisji, o którym mowa w art. 18.

(3) Serbia zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w jego stosunkach z każdym innym państwem członkowskim na wniosek tego ostatniego.

Artykuł 20

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji

lub uzgodnieniami państw członkowskich

Postanowienia niniejszej umowy stają się nadrzędne wobec postanowień wszelkich dwustronnych umów lub innych uzgodnień dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 19 niniejszej umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie i Serbię w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

Sekcja VIII. Przepisy końcowe

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

(1) Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszą umowę stosuje się na terytorium Serbii[8] oraz wszędzie tam, gdzie ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

(2) Niniejsza Umowa nie ma zastosowania na terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 22

Wejście w życie, czas obowiązywania i rozwiązanie Umowy

(1) Niniejsza Umowa jest ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony

[8] Terytorialny zakres stosowania w odniesieniu do Serbii zostanie określony w toku negocjacji bez uszczerbku dla Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 z 10 czerwca 1999 r.

zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.

(2) Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wzajemnego powiadomienia o zakończeniu procedur określonych w ustępie pierwszym.

(3) Niniejsza Umowa jest zawarta na czas nieokreślony.

(4) Każda z Umawiających się Stron może w całości lub częściowo zawiesić na określony czas wykonanie postanowień niniejszej Umowy w odniesieniu do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców z przyczyn związanych z bezpieczeństwem lub ochroną ładu publicznego bądź zdrowia publicznego, powiadamiając o takiej decyzji drugą stronę, i po konsultacjach z komitetem określonym w art. 18. Zawieszenie realizacji postanowień umowy wchodzi w życie drugiego dnia po dniu powiadomienia o takiej decyzji.

(5) Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać sześć miesięcy po dokonaniu takiego powiadomienia.

Artykuł 23

Załączniki

Załączniki 1 do 7 stanowią integralną część niniejszej Umowy.

Sporządzono w ..... dnia ..... r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i serbskim, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej	W imieniu Republiki Serbii
(…)	(…)

Załącznik 1

Wykaz dokumentów
których przedstawienie jest uznawane za dowód obywatelstwa
(Art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1)

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich:

– wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe, zbiorowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci);

– dokumenty tożsamości wszelkiego rodzaju (włączając te wystawione tymczasowo i wst ępnie).

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Serbia:

– wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe, zbiorowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci) wydane po 27 lipca 1996 r. zgodnie z Ustawą w sprawie dokumentów podróży obywateli jugosłowiańskich z 1996 r. wraz z późniejszymi zmianami legislacyjnymi po przyjęciu nowej Ustawy w sprawie dokumentów podróży Serbii;

– wszelkiego rodzaju dokumenty tożsamości (w tym dokumenty na czas określony i tymczasowe) wystawione po 1 stycznia 2000 r.

Załącznik 2

Wykaz dokumentów

których przedstawienie jest uznawane za

dowód prima facie obywatelstwa

(Art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2)

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich lub Serbia:

– fotokopie wszelkich dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy;

– zaświadczenie o obywatelstwie i inne wydane przez właściwe organy dokumenty, w których wskazuje się obywatelstwo;

– służbowe książeczki wojskowe i wojskowe dowody tożsamości;

– książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich;

– zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono lub wskazano obywatelstwo;

– prawa jazdy lub ich fotokopie;

– akty urodzenia lub ich fotokopie;

– firmowe karty tożsamości lub ich fotokopie;

– oświadczenia świadków;

– oświadczenie złożone przez daną osobę i język jakim się ona posługuje, w tym stwierdzony na podstawie oficjalnego testu;

– wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby.

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Serbia:

– wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe, zbiorowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci) wydane między 27 kwietnia 1992 r. i 27 lipca 1996 r. oraz ich fotokopie;

– wszelkiego rodzaju dokumenty tożsamości (w tym dokumenty na czas określony i tymczasowe) wydane między 27 kwietnia 1992 r. i 1 stycznia 2000 r. oraz ich fotokopie

– Załącznik 3

Wspólny wykaz dokumentów, które są uznawane za dowód potwierdzający spełnienie warunków dla readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1)

– stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny);

– dokumenty imienne oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki hotelowe, karty przyjęć u lekarzy/dentystów, karty wejścia do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, kwity płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek;

– imienne bilety kolejowe i/lub listy pasażerów podróżujących samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem, które wskazują przebywanie i trasę podróży danej osoby na terytorium państwa rozpatrującego wniosek;

– informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług pośredników wizowych lub biura podróży;

– oficjalne oświadczenie złożone w szczególności przez pracowników służby granicznej, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę.

– Załącznik 4

Wspólny wykaz dokumentów, które są uznawane za dowód prima facie potwierdzający spełnienie warunków dla readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 2)

– oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym;

– świadkowie mogący poświadczyć przekroczenie granicy przez daną osobę;

– wydany przez właściwe organy państwa składającego wniosek opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium tego państwa;

– informacje odnoszące się do tożsamości i/lub pobytu osoby dostarczone przez organizację międzynarodową (np. Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR));

– zgłoszenia/potwierdzenia informacji przez członków rodziny, współtowarzyszy podróży itd.;

– oświadczenie danej osoby.

Załącznik 5

Wykaz dokumentów

które są uznawane za dowód prima facie potwierdzający spełnienie warunków

dla readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii

(Art. 3 ust. 3, art. 9 ust. 4 oraz art. 9 ust. 5)

Załącznik 5a (dokumenty uznawane za dowód)

– akty urodzenia (lub ich fotokopie) wydane przez byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii;

– wydane przez Serbię, byłą Federalną Republikę Jugosławii, byłą Federację Serbii i Czarnogóry lub byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii dokumenty urz ędowe, w tym dowody tożsamości, (lub ich fotokopie) określające miejsce urodzenia i/lub miejsce stałego pobytu zgodnie z wymogami art. 3 ust. 3.

Załącznik 5b (dokumenty uznawane za dowód prima facie)

– inne dokumenty lub zaświadczenia (lub ich fotokopie) wskazujące miejsce urodzenia i/lub miejsce stałego pobytu na terytorium Serbii;

– oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

– Załącznik 6

[godło Republiki Serbii]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
..……	....……..
…	

(miejscowość i data)

.....…
……..…

(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny: .....……

Do

.....… PROCEDURA PRZYSPIESZONA
……..…

.....…
……

.....…
……

(oznaczenie właściwego organu państwa
rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK O READMISJĘ

zgodnie z art. 7 Umowy z dnia ..... r. między

Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii

o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. Dane osobowe

Fotografia

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Stan cywilny: żonaty/zamężna kawaler/panna rozwiedziony/rozwiedziona wdowiec/wdowa

Jeśli żonaty/zamężna:imię i nazwisko współmałżonka.....

Imiona i wiek dzieci (jeśli są).....

.....

.....

.....

8. Ostatni adres w państwie składającym wniosek i państwie rozpatrującym wniosek, jeśli jest znany:

.....

B. Dane osobowe współmałżonka (w stosownym przypadku)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):.....

2. Nazwisko panieńskie:…….

3. Data i miejsce urodzenia:…….

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

…….....…….

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....…….....…….

6. Obywatelstwo i język:

.....…….....……

7. Ostatni adres w państwie rozpatrującym wniosek, jeśli jest znany

C. Dane osobowe dzieci (w stosownym przypadku)

Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):.....

Data i miejsce urodzenia:……

3. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

…….....…….

4. Obywatelstwo i język:

.....…….....……

5. Informacje o rodzicach (data i miejsce urodzenia), jeśli inne niż podane w częściach A i B

……

D. Szczególne okoliczności związane z osobą przekazywaną

1. Stan zdrowia:

(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa ewentualnej choroby):

.....……

2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej

(np. podejrzanej o popełnienie poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):

.....……

E. Załączone środki dowodowe

1.....…… .....……

(nr paszportu) (data i miejsce wydania)

.....…… .....……..

(organ wydający) (data ważności)

2.....…… .....……

(nr dowodu tożsamości) (data i miejsce wydania)

.....…… .....……

(organ wydający) (data ważności)

3.....…… .....……..

(nr prawa jazdy) (data i miejsce wydania)

.....…… .....……

(organ wydający) (data ważności)

4.....…… .....……

(nr innego oficjalnego dokumentu) (data i miejsce wydania)

.....…… .....……

(organ wydający) (data ważności)

F. Uwagi

.....……

.....……

……...

.....

(podpis) (pieczęć/stempel)

1.1.1.1. Załącznik 7

[godło Republiki Serbii]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
..……	....……
…	…

(miejscowość i data)

.....…
……..

(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....……

Do

.....…
…….

……
……

……
……

(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodnie z art. 14 Umowy z dnia ..... r. między

Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii

o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. Dane osobowe

Fotografia

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko panieńskie:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

……
…….

6. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska u żywane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....……
…….……

7. Obywatelstwo i język:

.....……
……..

8. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....……

B. Operacja tranzytu

1. Rodzaj tranzytu

- ❑ drogą lotniczą
- ❑ drogą lądową

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

……
…….

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

……
……

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

……
……

……
……

……
……

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącym miejscem przeznaczenia?
(art. 13 ust. 2)

- ❑ tak
- ❑ nie

6. Czy znane są jakiekolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt?
(art. 13 ust. 3)

- ❑ tak
- ❑ nie

C. Uwagi

.....
...…….

.....

....……

.....
....……..

.....……
….……..

.....

(podpis) (pieczęć/stempel)

Wspólna deklaracja dotycząca reintegracji

Umawiające się Strony uznają konieczność efektywnej, skutecznej i trwałej reintegracji spo łeczno-ekonomicznej repatriowanych obywateli Republiki Serbii. Potwierdzają swoją wolę zwi ększenia wysiłków, w tym nakładów finansowych, na rzecz wsparcia tego rodzaju reintegracji, uwzględniając udostępnioną w tym celu wspólnotową pomoc finansową.

Wspólna deklaracja dotycząca art. 2 ust. 3 i art. 4 ust. 3

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że – zgodnie z przepisami prawnymi Republiki Serbii i państw członkowskich regulującymi kwestię obywatelstwa – obywatela Unii Europejskiej i Republiki Serbii nie można pozbawić obywatelstwa.

Strony zgadzają się przeprowadzić z odpowiednim wyprzedzeniem wzajemne konsultacje, w przypadku gdyby taka sytuacja prawna miała ulec zmianie.

Wspólna deklaracja w sprawie art. 3 i art. 5

Strony będą starały się zapewnić powrót każdego obywatela państwa trzeciego, który nie spe łnia obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na ich odnośnych terytoriach, do jego państwa pochodzenia, lub który przestał spełniać takie warunki.

Deklaracja Republiki Serbii w sprawie obywatelstwa

Republika Serbii oświadcza, że zgodnie z Ustawą o obywatelstwie Republiki Serbii (*Dziennik Urzędowy Republiki Serbii* nr 135/04) obywatel Republiki Serbii nie może zrzec się obywatelstwa Republiki Serbii, jeśli wraz z wnioskiem o zrzeczenie się obywatelstwa Republiki Serbii nie przedstawi dowodów potwierdzających przyznanie jej obywatelstwa innego pa ństwa.

Wspólna deklaracja dotycząca Danii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W takich okolicznościach Republika Serbii i Dania powinny zawrzeć umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Islandii i Norwegii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Islandią i Norwegią, w szczególności na mocy Umowy z dnia 18 maja 1999 roku, dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. W takich okolicznościach Republika Serbii powinna zawrzeć umowę o readmisji z Islandią i Norwegią na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Szwajcarii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że Unia Europejska, Wspólnota Europejska i Szwajcaria podpisały układ dotyczący włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. Wraz z wejściem w życie tego układu dotyczącego stowarzyszenia Republika Serbii powinna zawrzeć umowę o readmisji ze Szwajcarią na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.